

На тыя уставы Божественны принадлежи и слѣдующій-атъ законъ: „Всако добро има добры слѣдства, а всако зло испроваждатъ злы слѣдства и найпосле само себе уничтожава.“ Макаръ гдѣ было, гдѣ нравственный животъ существува тамо и том законъ господствува: — Пыташъ ме що е добро? Добро е кола-та Божїа, кола-то е Исусъ Христосъ открылъ. А зло? Зло е, кола-то са презира истинното добро, за любовь-тѣ на свои-те чувствены пожеланїа.

Зато, она, кой ище и твори онака що е добро, той съ това быва причина на свои-те безчислены добры слѣдства. Всако честно дѣло, кое-то ным като нѣкое сѣма постѣме въ нивѣ-тѣ на нашы-атъ животъ, ще да ни донесе благословъ Божїй. Ным съ нашы-те собствены очи гледаме, какъ узрева около насъ плодъ-атъ на нашѣ-тѣ Христїанскѣ любовь, и съ самы-атъ том погледъ засищава са наше-то сѣрдце съ найвысоко удоволствїе, и съ едно чисто благополучїе. И ным сме тогава сами съ себе задоволни и презадоволни, и мило ни е да живѣме. Истина, то може лесно да са догоди, чи щемъ ным, при всичко това голѣма скудость да претрѣпиме въ тыя вѣнкашны добрины. А може и това да бѣде да са лишиме и отъ само-то това благостоянїе, въ кое-то са сега намираме, само ако ни вѣдатъ обстоятелства-та противни. И то ще много да ны опечали; но пакъ неще за ради това наше-то вѣтрешно благополучїе да са наруши. Скоро ще нова радость да ны сгрѣе за ради това що не сме ни дръжали, чи е право-то наше щастїе въ тыя добрины светски. Само она человекъ може да изгуби свое-то спокойство и задо-